

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות כרמל'ב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גלין מס' 812 פרשת שלח תשפ"ג

ר"ח	אמ"ת	שבת	שבת	החלקת נרות
21:01	20:26	19:08	יחזקאל	
20:59	20:28	19:25	תל-אביב	
21:02	20:30	19:20	חיפה	
20:59	20:26	19:25	באר שבע	

דבר ראש הישיבה

לדעת לרדת

המרגלים היו בבחינה גבוהה ומיוחדת • היה עליהם לרדת לארץ ישראל, לתחת הנהגת הטבע • למה הם לא רצו להסכים לכך? • ומתי גם אנחנו צריכים לרדת? • יריעה מרתקת

בכתבי האר"י מוסבר שבשכינה הקדושה ישנם שתי בחינות של עבודות: לאה ורחל. רחל היא כנגד 'עלמא דאתגליא' שהן עולמות מבחינה נמוכה יותר, ולאה זה "עלמא דאתכסאי", עולמות עליונים וגבוהים יותר. ויש שתי בחינות של נשמות, יש נשמות משורש לאה שהם צדיקים גמורים שתמיד בעלייה בבחינת "פנים בפנים", עסוקות תמיד בקודש, ויש נשמות בבחינת רחל שעוברים עליות וירידות תדיר ותמיד צריכות יגיעה וטרח מרובה ומסירות נפש בעבודת ה'.

והנה בפרשתנו נאמר (יג, טז) "לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ", שזה ראשי-תיבות לאה, וכן בהפסטר פרשתנו מובא המעשה של פנחס וכלב שהלכו לרגל ושם כתוב (יהושע ב, ב) "הִנֵּה אֲנִישִׁים בָּאוּ הִנֵּה הַלְלִיחָה... לְחַפֵּר אֶת הָאָרֶץ" שזה גם ראשי-תיבות לאה. עניין

מעשה המרגלים הוא שדור המדבר נקרא דור לאה, שזה בחינה של נשמות גבוהות מאוד, ומאידך ארץ ישראל היא בחינת רחל, והם היו צריכים לדעת איך לרדת מבחינת לאה לבחינת רחל, לארץ ישראל שהנהגה בה היא על-פי דרך הטבע. כי כאשר ינסו לארץ לא יהיו ניסים ונפלאות והשגחה כמו במדבר, בארץ יש השגחה של רחל – השגחה של טבע, אין ניסים, אין ירידת מן. ולמרגלים היה קשה להוריד מעצמם, ולרדת לדרגת "רחל".

מן לתוך המקרר

אבל האמת היא שאם היו יורדים היו אחר כך עולים, כי עליהם היה לרדת לבחינת "רחל" שזו בחינת אמונה, והאמונה הזאת הייתה מעלה אותם גבוה. וכן כל אדם צריך לרדת מהמדרגות שלו לבחינת רחל, לדברים הפשוטים, בשביל אשתו ובשביל הילדים, וזה יבנה אותם.

אם המרגלים היו זוכים לאמונה הרי שכל הניסים היו ממשיכים בבחינת רחל בתוך ארץ ישראל, לקבל סיעתא דשמיא אדירה בהשגחה של אור ונפלאות בבחינת דור המדבר, אלא שהכל יהיה מלוכב בטבע, כלומר לא שיורידו להם מן מהשמיים אלא ה' ישלח בדרך הטבע שפע של אוכל ופרנסה כמו במדבר. לא היה יורד להם מן השמיים, אלא היה יורד להם מן עד לפתח הבית, לתוך המקרר, אך הם לא זכו.

ולענייננו יש לדעת כי גם היום ככה: אם אדם זוכה – הכל מגיע עד אליו, רק עליו להתחזק באמונה לקבל עליו בתמימות את הנהגת ה', ואז הוא ישלח אליו את כל טוב הארץ בתוך הנהגת הטבע!

האר"י הקדוש אומר (בספרו ליקוטי תורה בפרשתנו), שיוסף הצדיק אמר לאחיו במצרים "מרגלים אתם", לרמוז להם שלפני הכניסה לארץ יהיו מכל שבת ושבת מרגלים, אבל יהושע שהיה נשיא שבת אפרים [בן יוסף] לא חטא כשאר המרגלים. ולא זו בלבד אלא שברצון הקב"ה התעברו נפשות שתיים עשרה בני יעקב בשתיים עשרה הנשיאים המרגלים כדי לחזק אותם שלא יחטאו, ובכל זאת זה לא הועיל אלא נכשלו בהוצאת דיבת ארץ ישראל רעה.

האר"י הקדוש מרמז זאת במילים "ויתורו את ארץ כנען אשר אשר אני נתון לבני ישראל", שהמרגלים היו בני ישראל ממש, דהיינו בני יעקב אבינו שנקרא ישראל [וראה בהמשך דבריו שם שמסביר למה יהושע זכה גם להניצל].

להאיר לארץ הנמוכה

ויש להוסיף שיסוד פגם מכירת יוסף הוא יסוד פגם חטא המרגלים, ונסביר. תקופת המדבר הייתה תקופה גבוהה, הדור ההוא היה בבחינת דור דעה, בדרגה רוחנית גבוהה מאוד, אך עבודתם הייתה להוריד את האור הזה למטה, ותיקונם היה שהיו צריכים לשמוע בקול משה רבינו ובכך היו זוכים להאיר את האור למקומות הנמוכים.

על בחינת "צדיק" נאמר (דה"א פרק כט): "כי כל בְּשִׁמְיִם וּבְאָרֶץ", הצדיק יודע להוריד את האור של השמים לארץ. המרגלים שהיו הגדולים שבעדה היו "בשמים", ולא הורידו את מדרגתם למטה לבחינת "ארץ". אם היו שומעים בקול משה, מכוחו של משה היו יכולים להנמיך את מדרגתם ולהאיר לבחינת ארץ, אך הם לא ביצעו את עבודתם הפנימית להתבטל לצדיק, לא התגברו על עקמומיות הלב, ולא הורידו את האור לארץ. וזה גם בחינת הפגם של אחי יוסף, שלא זכו למעלת הביטול אליו, כמו שראה בחלומותיו שעליהם להשתחוות לו והם לא הסכימו לכך.

ומאחר וגם בניסיון הזה לא זכו המרגלים לתקן פגם מכירת יוסף נגזר עליהם גלות במדבר ארבעים שנה, ומובא בספרים שכל הגלויות הם עונש על מכירת יוסף שעכשיו היה יכול להיתקן ובעוון המרגלים לא נתקן.

אין יותר ניסים

ועדיין עלינו להסביר את דברינו: מה הכוונה להוריד את מדרגתם למטה? למה המרגלים היו צריכים לרדת למדרגה תחתונה יותר, ולמה היה להם קשה לעשות זאת?

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א
אצלכם בבית

מחשבה יוצרת מציאות!

המעשה. המשנה במסכת עדויות מספרת כי בנו של עקביה בן מהללאל ביקש ממנו לצוות על חבריו שיקרבו אותו, הן ביקש מאביו שיעשה לו "פרוטקציה" בקרב החברים, אך האב סירב לכך. התפלא בנו: שמא עילה מצאת בי? ענה לו עקביה אביו: "מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך". כפי המעשים שלך תקבל קירבה מהחברים. והסיבה לכך כי המעשים נראים לכל, אין איש יודע מה אני חושב או מרגיש, למעשה גם יש אחיזה במציאות: עשיית מעשה חסד, נתינת צדקה, זה משהו ממשי שיוצר קשר חיבור והערכה.

גם דיבור הוא חלק חזק ומשפיע יותר. דרך התקשורת בין בני האדם הוא דרך הדיבור, וגדול שכר שיחה נאה לחבר ולקרוב בין בני אדם. המפייס את הענייני גדול, אפילו מנתינת הצדקה. דיבור הוא דבר מיוחד ומשפיע, ללא ספק.

משנה מציאות

אך החלק העיקרי שהוא המשפיע ביותר הוא המחשבה. הן המעשה והן הדיבור יכולים להיות מן השפה ולחוץ. אדם המתנהג באופן נפלא אך ליבו בל עמו והוא עושה זאת בשביל לקבל הערכה וכבוד, הריהו כשחקן בהצגה שמתחפש לדמות מסוימת בשביל להעביר את המסר של הדמות אותה הוא מחקה, וכשילך ויחליף את הבגדים הוא יהפוך למשהו אחר משהיה נדמה. גם בדיבור יש אחד בפה ואחד בלב; אדם השונא יוכל לדבר כאוהב ויכול להחליף את הביקורת בדברי הערכה, ואין מן הנמנע שגם אנו משתמשים בדרכים אלו לפעמים כמו שמותר לשנות מפני השלום וכו'.

אך עיקר המחבר והמשפיע בין בני האדם הוא דווקא החלק של המחשבה! אם אני חושב טוב על האחר, התוצאה של הדיבור והמעשה יהיו חזקים יותר ומשמעותיים בקשר ובקבלת הדברים. וכן להיפך, אם אני חושב רע על האחר זה משפיע על הקשר. כתוב בקהלת "גם במדעך מלך אל תקלל". "במדעך היינו "במחשבתך", אל תקלל את המלך אף לא במחשבה, כי המחשבה שלך על קללת המלך תיצור את הפירוד ביניכם והמלך ירגיש בדבר ויעניש אותך.

לכוח המחשבה יש יכולות להשפיע על האדם ולשנות את המציאות. הפתגם של אדמור"י חב"ד "תחשוב טוב יהיה טוב" הוא גם בעניין חינוך הילדים; כשההורים מצליחים לפעול בתוך עצמם מנחשבות חיוביות על הילד הוא מרגיש את זה וזה פועל יותר מדיבורים ומעשים, כך שכדאי לנו מאוד לפעול במישור הזה, וייתכן מאוד שהתוצאות יפתיעו אתכם, ולטובה!...

פרשתנו מסופר כי עלו לארץ ישראל 12 מרגלים, כולם ראשי בני ישראל, על מנת לבדוק את ארץ ישראל. המרגלים חוזרים עם תשובות קשות ואומרים שראו שם בני ענקים, בכל מקום שהגיעו קברו מתים, ובקיצור: ארץ אוכלת יושביה. לעומתם יהושע וכלב ראו את ההיפך: יש שם פירות טובים, זו ארץ עם מזג אוויר מחזק, והסיקו "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה!".

הם משורש המתאוננים...

המציאות נראתה לכולם באופן שווה, אך הפרשנות וההתבוננות על הדברים הביאה הבדל תהומי בין יהושע וכלב לחבריהם המרגלים. הסיבה לעמידתם של השנים בנסיון הייתה כי משה רבינו התפלל על יהושע ואבות העולם בקשו עבור כלב, אך הדברים מביאים אותנו להתבונן במהות היכולת של אדם להסתכל על דברים ולהסיק מהם מסקנות אמיתיות. כהורים, מאוד חשובה ההסתכלות הנכונה על ילדינו, מאחר והיא יוצרת את הכוח להשפיע על הילד וליצור מציאות של אמון, כוח ועוצמה.

מובא בספרים כי לכל יהודי יש אות בתורה, ורמזו לכך שראשי תיבות ישראל: "יש ישישים ריבוא אותיות לתורה", לכל יהודי יש את האות המיוחדת אלו. משכך נראה כי ישנם כאלה שהאות שלהם היא בפרשת המתאוננים או המרגלים; הם רגילים להתלונן על כל מה שקורה סביבם ולפרש אפילו דברים טובים כרעים... ממש לא כדאי עבורנו להתנהג כך, מומלץ הרבה יותר לראות את הטוב בילדינו. משום מה, בני אנוש נוטים לקבל ביקורת על אחרים ולהאמין בה יותר מאשר להאמין לדברים הטובים.

ומשום כך אמרו שאסור לספר בשבח חברו שמתוך כך יבוא לידי גנותו. ולפעמים אף יותר: הוא מתחיל לספר דבר טוב על חברו רק בשביל שחבריו יאמינו לדברים הרעים שהולך להשמיע, וכמו אצל המרגלים שהתחילו לומר שהארץ זבת חלב ודבש היא וכתב רש"י כי כל דבר שקר שאין בו אמת בתחילתו אינו מתקיים.

דיבור, מחשבה או מעשה?

בכללות האדם יש ארבעה דברים שמקיפים את כל מהותו: מחשבה, דיבור, מעשה, והרגשה. הדבר הרביעי, ה"רגש", הוא לרוב תוצאה של המחשבה הדיבור והמעשה, ולכן נרתז בהם ונראה מי החשוב שבהם, בו נתמקד ונשפר אותו ביחס לילדינו. כבני אדם, אנו נוטים להחשיב יותר את עולם

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) לשוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיפוט רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתיביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונחות
"נחלי המשפט"

בית דין אזורי לדיני מונחות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומטסים

ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ד ודין ראש שיבת נחלי נצח)

← הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →

אצטדיון לשירות הקדושה

וילמדו בהם תורה רברים כמו שלומדת הגמרא במגילה (ו, א) מהפסוק (זכריה ט, ז) "ונשאר גם הוא לאלוקינו".

נחדד: שורש הטעות של המרגלים שהם לא הבינו שכל הקליפות מאוד חזקות ואדירות, אבל בסוף אנחנו נהיה אדוניהם ונוציא מהם הרבה ניצוצות ונצא מהם ברכוש גדול! אתה רואה קליפות, נסיונות, בעיות, בלבולים – אתה בעצם רואה שטח אפשרי לכיבוש. תתחזק מאוד, תתפלל הרבה להשם, ואולי עוד תזכה לראות איך אתה כושב את כל הקליפות ומעלה מהם ניצוצות ונשאר גם הוא לאלוקינו!...

• • •

וכידוע למבינים, אין נקמות בתורה. אם עשית עבירה השם דואג לך לתיקון ומכניס אותך למצב בו תוכל לתקן את שהעויות. אם לא היית חוטא זה היה יותר קל, אבל גם לאחר החטא הקב"ה לא מוותר עליך אלא נותן לך כביש עוקף לתקן זאת.

גם הגלויות שנגזרו עליהם עקב חטא המרגלים (כפי שלומד הרמב"ן בפרשתנו מהפסוקים בתהלים קו כד-כז), הן בסך הכל הזדמנות שנייה:

המרגלים לא השכילו לתפוס שגם אם אתה רואה בני ענקים מפחידים בארץ אין לך ממה לחשוש, אתה רק צריך לצפות מתי כבר גם הוא יישאר לאלוקינו – אז נצא כולנו לגלות ואז כל הזמן נראה קליפות גדולות, ובמיוחד בזמנינו שהטומאה מתגברת לקראת פליה בבית המשיח במהרה, ואנחנו צריכים להתחזק כל הזמן ולהאמין לצדיקים שמספרים לנו שכל ארצות הטומאה על כל תיאטראותיהם יחזרו לקדושה.

וכשנתחזק באמונה הזו, כשנחזיר לעצמותינו שכל הבניינים הענקיים של הטומאה יעברו בסוף לרשות הקדושה וישמשו אותה, אז באמת המשיח כבר יכול לבוא, תיקנו את יסוד פגם המרגלים, ואז נראה את המהפכה הזו בעינינו!

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן תניינא עו, ליקוטי הלכות חלה ד אות ב, י)

גם היום יהודים עוברים ברחובות, מסתכלים על האצטדיונים ומגרשי המשחקים הגדולים, על תקציבי העתק המופנים לדרברים שאינם ברוח היהדות, על המפעלים הענקיים שהקים השטן כדי לבלבל יהודים, ואומרים כמו המרגלים "ונהי בעינינו כחגבים"... מי אנחנו, מה אנו יכולים לעשות מול הקליפות החזקות הללו ששולטות? והן לא רק שולטות בקליפות אלא מבלבלות גם אותנו, הרשעים והגויים כל הזמן מזמנים לנו נסיונות חדשים ומגדילים את האתגרים, מי יכול לעמוד נגדם?

זה מסבך אותנו קצת, כי עד היום הסתכלנו על המרגלים ככאלו שלכאורה יצאו מדעתם: הם לא מבינים שהשם יותר חזק מכל הגויים! הם לא ראו את יציאת מצרים!?

אבל עכשיו שמו מולי מראה, ואני נוכח לדעת שממש קשה לא לחשוב ככה. אם היו מצויים אותך ללכת בכל הזוהמה שהגויים מייצרים להם באמריקה בעמק הסיליקון או בלאס-ווגאס או בלא יודע איפה, לא היינו מפחדים? הם ראו קליפות ענקיות ששולטות ופשוט פחדו להתגרות בהן!

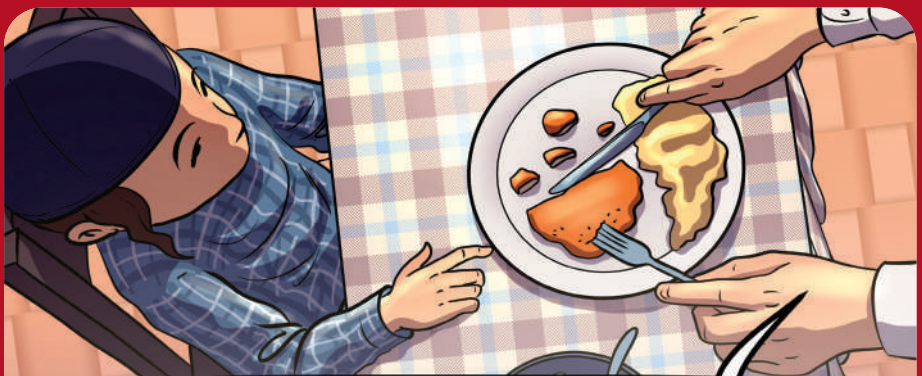
ומה האמת?

האמת היא שהכל נכון, ואנחנו הולכים רק איפה שהשם אמר בפירוש ללכת ואז עושים זאת בראש כפוף, בעיניים מפוחות ובמורא גדול. אבל אם תפתח את ספרי ההיסטוריה תראה שהיהודים בתחילה הגיעו לכל הארצות כשבוים ופליטי חרב מסכנים ומעוררי רחמים שבקושי הרשו להם להתגורר בבקתות בקצה העיר, אבל עד מהרה הם נהיו הבנקאים הכי מבוקשים, היועצים הראשיים ושירי האוצר של הממלכה.

אז באמת בתחילה אנחנו מגיעים לכל מקום כעבדים, הקליפות עומדות נגדנו ואנחנו מאוד מפחדים, אבל בסופו של דבר השם כושב תחתינו את כל הטומאות הכי קשות, ואפילו התיאטרונים הגדולים עתידים להיפך

לצעירי הצאן

חיבים גם לרדת

לא כזאי אהכנים חתימת גזאת אפי, חלוז ...

על בחינת "צדיק" נאמר "כי כל בשמים ובארץ", הצדיק יודע להוריד את האור של השמים לארץ. המרגלים שהיו הגדולים שבעדה היו "בשמים", ולא הורידו את מדרגתם למטה לבחינת "ארץ", לארץ ישראל שהנהגה בה היא על-פי דרך הטבע...

מתוך מאמר ראש הישיבה

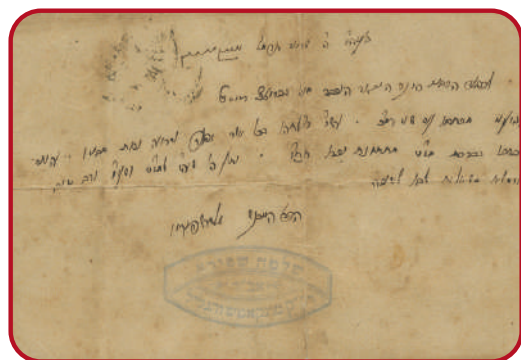
הילד נעלם אך לא נאלם

130 שנה לפטירת רבי שלמה שפירא ממונקאטש זצ"ל • שב"ק כ"א סיון תשפ"ג - כ"א סיון תרנ"ג

משלחו מעוניין בחתן מובחר שבמובחרים כראוי לייחוס אבותיו ולייחוסו האישי, ומשכך עליו לבחון אותו בכל הרצינות.

בתוך כך הופיע הילד לפניהם כשעיניו אדומות מעט וניכר עליו שבכה. רבי ברוך פתח את הגמרא, הציבה למול הילד ונתן לו ללמוד בעצמו עמוד גמרא.

הילד החל ללמוד בקול ערב, ופירש את כל השקלא-וטריא בצורה מיוחדת ומופלאה, כמגיד-שיעור זקן ורגיל ולא כעלם צעיר. מובן שרבי ברוך היה שבע-רצון במיוחד ונסע בשמחה לבשר זאת למשלחו.

עליו פלא. כתב ידו וחתמתו של הרבי ממונקאטש (קדם מכירת פומביז)

"אמור נא שלמה'לה יקירי" פנה האב לבנו אחר נסיעתו של הבחון, "להיכן נעלמת כאשר רבי ברוך הוציא את הגמרא וביקש לבחון אותך?"

והילד השיב במתק לשונו: "כששמעתי כיצד הוא רוצה לבחון אותי הבנתי כי אין לי אפשרות לעמוד בבחינה קשה שכזו בדרך הטבע לפי שכלי ולפי נסיוני בלימוד עד הנה. משכך" המשיך הילד במתיקות שזורה בדמעות, "רצתי אל מחסן העצים והתבודדתי שם בדמע אל השם יתברך שיעזרני ויחנני חכמה בינה ודעת ולא אבוש ולא יבושו בי אבותי. והנה ראית אבא רחמיאמי כי התקבלה תפילתי לפני אדון כל..."

(מקור: בית שלמה)

רבי שלמה שפירא ממונקאטש זצ"ל

נולד: ב' טבת (ז' דחנוכה) תקצ"ב, ריבוטיץ' שבפולין, לאביו רבי אלעזר מלאנצוט, בנו הגדול של ה"בני יששכר".

מרבתי: נסע להרבה צדיקים, במיוחד היה מקורב ל"דברי חיים" מצאנז.

שלשלת הקודש: בנו הגדול הוא ה"דרכי תשובה" ממונקאטש, אביו של ה"מנחת אלעזר".

זה ספר: שם שלמה (עה"ת וש"ת), יריעות שלמה, טיב קידושין (על מסכת קידושין), ועוד.

נפטר: כבן 61.

כשהפציר בו שר הפלך כי יישאר בעיר סטריזוב ולא יעזוב למונקאטש, אמר לו רבי שלמה: "הנה לאדוני השר יש נכסים רבים מאוד; לי אין כמעט כלום, רק לשוני היא רכושי האישי. אם לא אקיים את הבטחתי לבני מונקאטש - הרי כזבתי בשלושי והפסדתי את כל רכושי!"...

לד פלא היה שלמה שפירא החמוד והמתוק. כמו בסיפורים מפעם, המלמדים לא הספיקו למוחו המהיר, הוא עלה עליהם ושאל שאלות שהותירו אותם פעורי פה.

שמעו של הילד המחונן והמתמיד התפרסם בכל האזור. גם לעיר קולומאה הגיעה השמועה מהעיר סטריזוב, שם יושב ילד גאון בן שמונה שלומד גמרא ומפלפל בה כזקן ורגיל. הידענים שבחבורה טענו כי חלק גדול מהצלחת הילד מגיע מסבו של הילד, רבי צבי אלימלך שפירא שליט"א בעל "בני יששכר" מדינוב שהוא גאון עצום ומפולפל ומתמיד נורא. 'נורה מחזרת על אכסניא שלה'.

בקולומאה ישב יהודי צדיק, רבי יקותיאל שמעלקא בנו של הרבי הקדוש רבי משה-לייב מסאסוב, שהסיפורים הללו תפסו את אזניו. הוא חייב לתפוס את הילד הזה לפני שמישהו אחר יזכה בו! בתו חיה-פרימא-רבקה גם היא כבת שמונה, ואם לא ישדכה כעת עם העילוי הצעיר יש לחוש שמא יקדמו אחר.

מפאת המרחק לא אבה רבי יקותיאל שמעלקא לנסוע בעצמו סטריזוב כדי לתהות על קנקנו של הילד הפלאי, ומאחר ולא וויתר על בחינה של הילד, שלח את מקורבו וידידו רבי ברוך [שם בדוי, שלא ככל השמות האחרים שבידיעה], תלמיד חכם מופלג ששמח לסייע לידידו הצדיק וכבר למחרת יצא אל סטריזוב העיר לתהות על קנקנו של ילד הפלא ולעמוד על התמדתו והבנתו.

...

רבי ברוך הגיע סטריזוב ודפק בבית משפחת שפירא בבקשו להתאכסן בה. עד מהרה הבינו בני הבית את כוונתו האמיתית והודיעו לשלמה הקטן כי עליו להתכונן לבחינה מעמיקה על תלמודו.

הילדון הגאון נכנס לחדרו והתיישב ליד הגמרא בניגון ערב [וגם מעט לחוץ], ולאחר שעות מספר חזר האורח מתפילות מנחה וערבית והתיישב ליד השולחן.

שלמה הקטן הגיע כשהוא ממוגל באצבעותיו במתח, ורבי ברוך האורח כחכב בגרונו ואמר: "דעו נא מארחי הנכבדים, כי לא אבחן את הילד על הלימודים אותם הוא מכיר ואותם הוא לומד כעת. זה לא 'עילוי' מבחינתי!"

"את גאונותו של הילד אבדוק בגמרא שהוא כלל לא למד עדיין, אבחר לי מסכת מארון הספרים, אפתח אותה באקראי והילד ילמד אותה לידי בפעם הראשונה, כך אראה אם הוא אכן יודע ללמוד ועילוי הוא באמת..."

רבי ברוך פסע לארון הספרים, הוציא מסכת "זבחים" מתלמוד בבלי והתיישב ליד השולחן, אך כעת גילו כלם כי שלמה - חתן השמחה - נעלם ואינו יושב במקומו...

הנוכחים נזעקו לחפשו ולראות היכן הוא מסתתר, אך העלו חוס בידם. הילד נעלם ונגזר.

"בכל הכבוד הראוי, נראה לי שאשמתכם הוא" אמר האב בעדינות לרבי ברוך הבוחן. "כנראה הגזמתם להכביד עולכם על ילד בן שמונה לבקש ממנו משהו מעבר ליכולתו, ולכן הוא נעלם".

אך רבי ברוך לא נבהל, והסביר לאב בטוב טעם כי

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מטואר

ארזות כיד המלך

הכי קרוב לצינור

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

אחד מגדולי הרבנים היה ציוני נלהב בתחילתו, אך משראה כי החלו לזלזל בשמירת המצוות משך ידו מהם.

לשאלת מקורביו מה ראה על ככה, השיב: "אף הקדוש ברוך הוא בעצמו היה בעבר ציוני, ככתוב 'כי בחר ה' בציון', אך משראה והנה פרקו עול ועזבו את האמונה נהפך להם לאויב ככתוב באיכה 'באהל בת ציון שפך כאש חמתו – היה ה' כאויב'..."

...

מגדולי הלוחמים נגד איסורי השחיטה הכשרה באירופה היה ד"ר דמבא. באחד הימים ראוהו חוזר מהקונגרס הציוני שהתקיים בבאזל. שאלוהו: "מה ראה הדוקטור להשתתף באסיפה?" ענה בשנינות: "ביקשתי מהם, שכאשר תקום מדינת היהודים לא יאסרו בה את השחיטה הכשרה..."

חד מתנועת "חובבי ציון" ניגש אל רבי איצלה בלאזר ואמר לו ביהירות: "כאלפיים שנה אתם מתענים ובוכים על חורבן הארץ ומתפללים על ביאת המשיח ועדיין בן דוד לא בא, והנה אנחנו עוסקים ביישוב הארץ שנים מועטות ומשיח כבר קרוב לבוא..."

אמר לו רבי איצלה: "את המשיח גופו – ספק תביאו ספק לאו, אך את חבלי משיח – ודאי תביאו..."

...

ה"עטרת ישועה" מדזיקוב אמר פעם על מאמר ההגדה "ויהי שם לגוי – מלמד שהיו ישראל מצוינים שם", שאם הנך מגיע לעיר ואתה רואה את כל היהודים שבה מתנהגים כגויים רח"ל – מלמד שהיהודים שבה המה "ציונים"...

...

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

מנוחתה של נפש סוערת

מחמת מניעות קרוביהם ועוד סיבות, אבל כמה מניינים נשארו באמונתם ועבדו את השם יתברך בלב ונפש, וקיימו העצות של רבינו ז"ל, והיו עוסקים בתפילה והתבודדות והניעור בלילה, ולומדים הרבה."

עבודתם הטמירה של חסידיו ברסלב קסמה בעיניו ונפשו מצאה מנוח בצל האילן הגדול ועצותיו הטהורות, והפך להיות דבוק ומקושר ברבינו הקדוש ובתלמידיו. לאחר התקרבותו אל אור רבינו הקדוש הקפיד

עליו אביו מאד, וברוב צערו נכנס אל רבו האדמו"ר והשיח לפניו על אודות בנו, ענה לו האדמו"ר: "שורש נשמת בנך קשורה אל תורת ברסלב, והתקרבות זו עוד תעמוד לו לזכות!"

מעת התקרבותו עשה הרבה למען הרבי בפולין, הקים חבורות לבחורים ולאברכים, ואף פעם לא ישב במנוחה מלהפיץ דעת רביה"ק בעולם. בקיבוץ הנודע בלובלין היה מגדולי העסקנים והמפעילים את הקיבוץ, ולימים העלה זיכרונות מהקיבוץ ברוב התלהבות: "אשרי עין ראתה אלה! בשעת התפילה לא נשמע זמזום של זבובים, בעלי התפילות היו שואגים כאריות ובוקעים בקולם שיערי שמים, אווירת ההתרוממות היתה נוראה שנחקה בזיכרונות כולם לימים רבים!"

(מתוך שיחת בנו רבי אהרן יוסף למגזין "ניצוץ" תשרי תשע"ה. רבי בייך נפטר בכ"ו סיון תשנ"ה)

"שורש נשמתו בברסלב!" ר' חיים בייך (במרכז) בעיר אומן

בי חיים ברוך (בייך) רובינזון נולד לאביו רבי פנחס בעיירה אוסטורובצא בפולין בכ"ח טבת תרס"ה. אמו מרת רייזל הייתה ממשפחה מיוחסת מנכדי החוזה מלובלין זיע"א, ואביו רבי פנחס היה מטובי המשפחות המיוחסות של חסידות "סאכעדניו" (סוחדניוב), וגם היה מגדולי המשמשים של האדמו"ר זצ"ל. לדאבונו בשנות השואה נכחדו כל חסידיה ולא נודע זכרם, הי"ד."

כמנהג בפולין בימים ההם בבחרותו לא למד רבי ברוך בישיבה אלא למד בשטיבל שבעירו. נפש סוערת היתה לו לרבי ברוך, נפש מבקשת שאינה יודעת מנוח, ובאחת השנים מצא את הרה"ח רבי אברהם יצחק וייסזאנד (אוסטורבער) הי"ד, מחשובי חסידיו ברסלב בפולין, שבשפתו המיוחדת היה מקרב ומחזק בחורים לעבודת ה', הוא הטעים אותו מהאור של רבינו הקדוש, ונפשו נקשרה בנפשו.

רבי ברוך היטיב לספר על תקופה זו וכה כתב בזיכרונותיו: "ואחר זה התחיל לקרב בחורים ואברכים לדעת ברסלב, והתקרבו הרבה – כמעט כל הבית המדרש, אשר אצלם היה דבר חדש. ולמד עמם הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן ושאר ספרים. הגם שלא כל אלו שהתקרבו היו מקורבים עד סופם, כי הרבה לא עמדו בזה

פתגם השבוע

צריכים לכבד ילדים ולא לזלזל בהם

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורי רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

מאה שנות תורה במסירות

לשכן אותם בביתו עד שיימצאו להם מיטות בישיבה. רק בראשית חודש מרחשוון תש"ג קיבלו הנערים מיטות בפנימיית הישיבה.

בהוראת אביהם הם הצטרפו לחבורתו של הגאון רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל, וממנו רכשו שיטות נוספות בדרך הלימוד הישיבתית. עם זאת, כשנישא אביהם בזיווג שני, שבו הנערים לבית אביהם ולסדרי הלימוד עמו.

עם הקמת ישיבת פוניבז' בחורף תש"ד, נמנו האחים עם ששת התלמידים הראשונים בישיבה, שהשתכנה אז בבית הכנסת "הליגמן" בבני ברק. מי שאירח את שני

בוקר יום שלישי ל' סיון הגיעה הבשורה הקשה על לכתו של זקן ראשי הישיבות הגאון רבי ירחמיאל גרשון אדלשטיין זצוק"ל ראש ישיבת פוניבז', אחרי שבלייל חג השבועות לקה בליבו ונלקח לבית החולים, וארבעה ימים אחר כך נלקח לישיבה של מעלה כשהוא בגיל מאה.

נמלטים מהבולשת הרוסית

מון הרב אדלשטיין זצוק"ל נולד בב' באייר ה'תרפ"ג, לפני למעלה ממאה שנה, בעיירה שומיאן הסמוכה לסמולנסק שבברית המועצות, לאביו הגאון רבי צבי יהודה אדלשטיין שכהן כרב העיר שומיאן.

הרב אדלשטיין התייתם מאימו בגיל צעיר לאחר שחלתה בטיפוס, ואביו הגאון לימד אותו יחד עם אחיו הצעיר ממנו הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, רבה של רמת השרון, תחת עיניהם הבולשות של הרוסים. בהיותו כבן תשע, השיג אביו רישיון יציאה לארץ ישראל, והוא עלה עם משפחתו באנייה 'נובו רוסיסק' בהפלגה מאודסה לארץ ישראל.

עד היום האחרון, הרב אדלשטיין זצ"ל בשיעור האחרון, יום לפני פטירתו

האחים הצעירים היה הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל.

כבר בשנה הראשונה התמנה רבי גרשון לר"מ ומלמד עבור הפליטים ב'בתי אבות', ובשנה שלאחר מכן, בשנת תש"ו, התמנה לבעל התוקע בישיבה – תפקיד בו החזיק עד לשנה זו, תשפ"ג. באותה שנה, בעודו בחור, כבר החל למסור שיעורים לצעירי התלמידים בישיבת פוניבז'.

מסירות עצומה לתורה

בשנת תש"ח נלקח לחתן בבית הגאון רבי יהושע זליג דיסקין, רבה של פרדס חנה, וכאברך התמנה באופן רשמי לר"מ בישיבה. החל מקיץ תש"ס התמנה לאחד מראשי ישיבת פוניבז' והחל במסירת שיעור כללי לבני הישיבה. שלוש שנים לאחר מכן היה לחבר במועצת גדולי התורה של 'דגל התורה'.

בשנים האחרונות, עם פטירת מרן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל, הפך מרן הרב אדלשטיין זצ"ל לדמות המכריעה עבור עם ישראל כולו.

מסירות נפשו לתורה הייתה עצומה ואדירה, ולמרות מצבו וגילו המתקדם מסר הרב אדלשטיין זצ"ל עד היום האחרון את השיעור הקבוע לתלמידיו בישיבת פוניבז'.

בארץ קבע אבי המשפחה את מושבו ברמת השרון, אך היות וברמת השרון לא היה בית ספר תורני או דתי כלל, למד האב הגדול – שבינתיים התמנה לרבה של רמת השרון – בביתו עם בניו.

אחיו של הגר"ג, הגר"י, סיפר לא פעם כי הם למדו אז עם אביהם בימי חול גמרא עם רא"ש ור"ף, כאשר בחלק מן המסכתות הוסיף האב גם טור ובית יוסף כדי לאסוקי שמערתא אליבא דהלכתא, ואילו בשבתות למדו רמב"ם על נושאי המסכת שאותה למדו.

התלמידים הראשונים בישיבה

רק לקראת חודש אלול תש"ב נענה האב, הגאון רבי צבי יהודה, להצטרפותו של בנו הגדול רבי גרשון, שביקש לנסוע ללמוד בישיבת לומז'ה, ושני האחים צעדו גרלית מביתם שברמת השרון ועד לישיבה שבפתח תקווה. היות ואיחרו את תחילת הזמן שנפתח ב-ל' במנחם-אב, אמר להם המשגיח, רבי אברהם אבא גרוסברד, שכבר אין לו מקום עבורם. אך מראה הנערים המאוכזבים נגע לליבו של מזכיר הישיבה ר' שלמה זלמן מוזס (אביו של הח"כ לשעבר ר' מנחם אליעזר מוזס שביבלחט"א), והוא הציע

הצטרפו כעת למשפחת המנויים ותהנו מחיים טובים יותר!

הופיע!
גיליון 101
סיון תשפ"ג

מני רגל
28 ₪ לחודש
בלבד!

חסלול 1
3 חודשים ראשונים
90-20 ₪ בלבד!

חסלול 2
חודש ראשון
1-1 ₪ בלבד!

מסלולי הצטרפות מיוחדים:
מוקד מנויים: 02-623-1218